

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre . . . 6 frt. — kr.
Fél évre . . . 3 " — "
Negyed évre . . . 1 " 50 "
Egyes szám ára . . . 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyiltér” rovatban
közleendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltnének.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:
Kézdi-Vásárhelytől: Csik-Szeredában: Székely-Udvarhelytől:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbé Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyiltterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtnak.

Felhívás előfizetésre

a „Székelyföld” 1883. évi (második) folyamára.

A „Székelyföld” című közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt. — kr.
Fél évre . . . 3 frt. — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalba és pedig K.-Vásárhelytől a nyomdába, vagy Csik-Szeredába T. Nagy Imre, Székely-Udvarhelyre Dr. Kádbé Ferenc szerkesztőkhöz küldendők, vidékről legcélszerűbben posta-utalvánnyal.

A „Székelyföld” kiadó hivatala.

Szép thema egy történetíró számára.

(t—sz.) Hogy mennyivel erkölcselenebb volt a régi világ a mainál, azt a mai felfogással szemben, mely mindig a régi erkölcsökre szeret hivatkozni, már nem egyszer állítottuk. Nem egyszer felhoztuk a középkor ama példait, mikor a várurak rablóbandákat alakítottak és kiálltak az utra az uta-

sok fosztogatására; mikor a családi komplot napirenden volt, hogy a gazdag rokonokat méreg avagy gyilkolás útján eltegyék láb alól; mikor a földesur kinpadon vallatta a hatalma alatt álló, vagy hatalmába került embereket pénzeikért. Avagy ott vannak a Shakespeare tragoediái és drámái, melyek halatlan gazságokról beszélnek, hogy a mai világ magasabb köreiben az efélék már nem fordulhatnak elő. De itt van a magyar történelem, mely a gazságoknak oly hajmeresztő példáit tárja elénk, hogy ma már az afélék csak mesék gyanánt tűnnek föl. Ki ne emlékeznék a Sobri-korszakra, mely már e század elején virágzott, menyasszonyokat rabló főnemesekre és bandita urakra; a Clifortok és Fradiaválók idejére, a mi a jelenkorban csakis mesészínzettel bír és hihetetlennek tűnik föl. Ámde Károlyi Árpád jeles fiatal történetíró szülni a tizenhatodik és tizenhetedik századból világít meg egy történelmi eseményt, az Illésházy hitlenségi pörét, hogy a mai kor gyermeke elbámul és felkiált, hogy: szentek vagyunk mi azok helyett!

Hogy mily könnyű szerrel lehetett akkor hamis tanukat vásárolni, nem a nép alsó osztályában, a mely nem számított és mondta, a mit a szájjára adtak, hanem a főúri osztályból,

honnan ma halálra üldöztek egy Zichyt csak azért, mert tüzérkedett. A főúri osztályból, meghitt barátai, rokonai, sőt testvérei köréből. Hogy mennyire ment akkor a szolgálkúság és a pénzvágy. Sikasztások az igaz, hogy nem voltak akkor oly számmal, de hát nem is volt annyi pénztár, sőt az a kevés, a mi volt, az is üres volt. Hiszen ismerjük a Laczi-konyhák történetét és hogy Ulászló király nem volt képes magának ruhát csináltatni, hanem a méltóságokat viselő urak lopás- és zsarolásból mind gazdagok lettek. Vagy mikor a hadseregek zsoldját a vezérek elköltötték, a katonaságot pedig, mint a sáskahad, ráeresztették a vidékre. Mikor egy Báthory Erzsébet leányvérben fürdött; mikor, ha valamely hatalmas urnak egy másik kisebb potentát vagyonára fogfájása érkezett, hát amannak el kellett veszni. Ily adatokat sorol föl Károlyi Árpád a múlt századok történeteiből.

És valóban, egy történetíróra nézve sem nemesebb, sem hálásabb, sem hízogató pótlóbb munka nem kínálkozhatik jelenleg, mint a múlt századok erkölcsi életének leírása, a jelenkor erkölcsi életével összehasonlítva. Egy ily alapos, hiteles és igazságos munka azért válnék a mai civilizációnak nagy hasznára, mert az elfogult tudatlanság, mely

vendétes tapasztalattal gyorsan visszatért, hogy a hölgyet oda szállítsa.

Dobogó kebellet állt meg a hölgy előtt, ki úgy feküdt ott fehéren, élettelenül, mint egy letört lilium. A gyönyörű, szabályos testre szorosan simul az átázott ruha, merészen kitüntetve annak szoborszerű idomait; a leomló, dús fekete haj még emel a klasszikus arcz fehérségét. Az ifjú áhitatos tisztelettel nézte az élettelen alakot, s aztán leküzdve féltékenységét, gyöngéden karjai közé vevé a leánykát s önkéntelenül keblére szorítva drága terhét, a legnagyobb vigyázattal vivé a kunyhóig. Falevelekből és mohából nyughelyet rögönzött és arra helyezé. A hölgy ott feküdt az életnek minden jele nélkül, s az ifjú feléje hajolva, szorongó szívvel lesé, hogy mikor fog a halvány arcba az élet visszatérni, s minél inkább telte az idő, annál nagyobb tért kezdett szívében elfoglalni azon aggodalom, hogy talán a hölgy csakugyan meghalt. A kínos várakozásnak egy hosszú órája után a fehér arc egy kissé megmozdult, jelentve, hogy az élet ismét megkezdé működését. Az arcz lassanként megélné, nehéz sohaj szállt fel a kebelből s a hölgy végre felnyitva szeméit, bágyadt, zavaros pillantást vetett az ifjura, ki úgy állt ott pirulva, lesütött szemekkel, mint egy bűnös.

— Ön mégis itt? — suttogtak a hölgy ajkai elhaló hangon s szeméi újból lecsúszkodtak, de az élet láthatólag kezdett vissza-

a mult hibáit nem ismeri, vagy a gondolkodni nem szerető faj, melynek mindig csak az volt jó, a mi elmúlt és a jelennel soha sincs megelégedve, úgy az efélékre számító és lelkiismeretlenebb ellenzékieskedés, mely az elégedetlenség szítását tüzi főfeladatává, a civilizáció becsét rontja azzal, hogy a régi, mindenben, úgy az erkölcsi fogalmakban is hátramaradt világot a mai fölé emeli s így kvázi azt akarja elhitetni, hogy az előhaladás és művelődés az emberiségre ártalmas és minden, a haladásra költött fillér kidobott pénz. Okos, gondolkodó fej előtt persze hogy ez az állítás absurdum! de ha okos fejek akadnak is, gondolkodó fej nem sok van.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter ur figyelmébe ajánljuk tehát ezt az eszmét: Jutalmat tűzni ki egy oly történelmi és lélektani tanulmányra, mely a miveletlenebb kor erkölcsiségét a műveltebb kor erkölcsiségével hasonlítja össze.

Az erdélyi püspök Háromszéken.

Püspök ur ő nagyméltósága június 9-én lovas banderium és diszfogatok kíséretében tovább folytatva útját, Nyujtóra utazott. Nyujtód hitközség, szörény körülményeihez képest, méltó fényvel fogadta a kegyes vendéget. A hosszúra nyúló község egész hosszában zöld ágakkal vala di-

térni. Az arcz visszanyerte piáját, a lélegzet szabadabb, erőteljesebb lett. A leány nem sokára ismét felnyitá szeméit s most már tiszta pillantást vetett környezetére, s látva a kunyhót és a szótlanul ott álló ifjút, mélyen elpirult.

— Ön nem váltotta be ígését, uram — szólt szigorú hangon.

— Megbocsásson, kisasszony, — felelt az ifjú megindult hangon — nem hagyhattam önt ott eszméletlenül a vihar dühének kitéve. Keresztényi kötelesség még el-lenségeinken is segíteni, ha azok veszélyben forognak.

— És oly nagy volt a veszély, hogy ön kénytelen vala a keresztényi erények egyik legszebbikét, a könyörületességet, egy ellenségén gyakorolni?

— Tekintsen oda kisasszony. Ön ott feküdt ama magas tölgy alatt, melynél most a megáradt víz rohan tova. Ha én önt ott hagyom, ön a hullámok között lelte volna sirját. Tehát, esedezem, bocsásson meg, hogy az ön akarata ellenére maradtam.

— Tehát ön életemet mentette meg? — szólt a leány némi guynyal.

— Nem én, hanem a gondviselés, melynek én csak eszköze valék.

— Tehát e szerint én a gondviselésnek tartozom halálával.

— Csupán csak annak, kisasszony! A hölgy mélyen elgondolkodott s végre is az ifjú töré meg a csendet.

A „Székelyföld” tárczája.

A szomszédok.

(Beszély.)

Irta Dobay János.

(Folytatás.)

III.

Az ifju udvariasan üdvözlé a leányt és távozott; azonban csak egy néhány lépést tehetett, mert a zápor miatt megnőtt patak elzarta az utat. Tajtékozva és dühörögve rohant le a megáradt folyó s átmenetlel még gondolni sem lehetett. Az ifju kénytelen volt egy fa alatt megállni, mely alig egy néhány lépésnyire volt a hölgytől s így a hölgy minden mozdulatát figyelemmel kísérheté. A vihar, mely pár perczig szünetelt volt, újult erővel tört ki; a táj elsötétült, a villámfény vakítóan cikázott, a mennydörgés szakadatlanul tartott. Az ifju olykor-olykor aggodalmas pillantásokat vetett a reszkető hölgyre, s feledve a sérelmeket, mély részvétet érzett a remegő gyöngéd alak iránt. E pillanatban irtózatossáttanás reszkettette meg a földet, vakító villámfény világította meg az elsötétült tájat; egy hatalmas tölgyet, alig 10 lépésnyire a hölgytől, darabokra szakított a becsapott villám. A hölgy rémülten fedte el kezével szeméit, s nagyot sikoltva omlott össze. Az ifju oda rohant az elalélt hölgyhöz s kétségbe esett hangon kiáltá:

— Kisasszony, az égre kérem, szóljon, éle még?

A hölgy felnyitá bágyadt szeméit és elhaló hangon szólt:

— Ne érjen hozzám, távozzék! — s ezzel elájult.

Az ifju zavartan állt az élettelen hölgy mellett, azt hívén, hogy a villám sujtotta. Érezte, hogy itt gyors segílyre van szükség, de nem tudta, hogy mit tegyen. Aggódva nézett maga körül, hogy nem jön-e valahonnan segítség, de sehol senki. Kínos töprengéseire a dühöngő vihar zúgása s a perczről perczre mindinkább áradó patak higgadságát némileg visszanyerve, gondolkodni kezdett a teendőik felett. Első sorban gondoskodni kell száraz helyről, hogy az eső elől védelmezze legyen; de különben is már nem sokáig maradhatnak itt e fa alatt, mert a növekedő víz már-már azon pontig ért, hol a hölgy feküdt. Eszébe jutott, hogy itt a környékben van egy lakatlan kunyhó, melyet egykor erdőőrök laktak. Elindult tehát annak felkeresésére, azonban gyorsan megfordult, leveté kabátját s gyöngéden a hölgyre teríté; gyöngye védelem volt, de mégis jobb volt, mint semmi. Aztán ment a kunyhót felkeresni. Öt percz múlva rá is akadt. Félig össze volt dülve, de azért elég jó volt arra nézve, hogy a vihar ellen védelmezzen. Ezen ör-

sztíve. Csüdör András főbíró vezetése mellett mintegy 32 tagból álló banderium fogadta ő nmlgát a Nyujt és Lemhény közötti határon. E banderium a bereczkivel csatlakozva, a plebáni lakig vonult. A templom szomszédságában felállított díszkapunál mélt. Szentiványi Ignác ur emelkedett hangon fogadta, a plebáni lak előtt pedig a helybeli lelkész rövid, meleg szavakkal üdvözölte ő nagyméltóságát, ki mindkét beszédre nyájasan, szeretetteljesen válaszolt. A teljes segédlettel megtartott szent mise után Kiss Dénes segédlelkész tartott beszédet, mely után a főpásztor lépett a szószékre s beszélt nagy hatással.

E mély benyomást keltett beszéd után ő nmlga 143 hívőt kent fel Krisztus bátor harcosává, továbbá 2 drb kelyhet szentelt fel. Isteni tisztelet végeztével a helybeli egyháztanács és iskolaszék, továbbá a községi elöljáróság és képviselő s mások tisztelgését fogadta.

A szerény ebéd alatt, mely kedélyes társalgás közt folyt le, magyar szokás szerint nagyszámu és szép felkösztöntök mondatk. Első felkösztöntő a helybeli lelkész volt, ki ő nmlgát mint az erdélyi egyház éber lelkü és lankadhatlan buzgalmu örét éltette. Az ebéd kedélyességét nagyban emelte Finta Gáspár helybeli kántor 7 fű és 1 leánygyermekének gyönyörűen összhangzó négyes és kettős éneke. A kis gyermekesoprot a magas vendég elismerésében részesült.

Este 6 órákor ő nmlga K.-Szentlélekre utazott, honnan másnap Kézdí-Vásárhely városát látogatta meg. Erre vonatkozólag már voltak értesítve t. olvasóink.

11-én Sárfalva és Szászfalva egyesített hitközséget, 12-én Ozsdolát látogatta meg. Mindkét helytt fényes fogadtatásban részesült. Sárfalván 120, Ozsdolán 242 hívő részesült a bérmálás szentségében. Az ozsdolai öreg plebánosnál nagyon jól töltötte idejét a főpásztor.

Akárki.

Gyászbeszéd.

(A szentkatolnai temetőben Cseh Emil sirjánál június 9-én elmondotta Szentiványi Ignác birtokos.)
(Folytatás.)

Kinek szerető atyai szívét a keserű fájdalom nem érintette; kinek szemei nem

sirattak oly kedves halottat, ki az ő ölelő karján s meleg kebelén mult volna ki: az lehet bármily jó ember, lehet kitünő hazafi, lehet jótevő, nemes emberbarát is: de hogy a sors mostoha napjai alatt ne zúgolódjék s az isteni gondviselés bölcs elrendelésében megnyugvását lelje, arra képtelen leend, mert a megpróbáltatás nehéz neveit nem ismerhette meg.

Ilyen nehéz megpróbáltatás az isteni gondviselés kezeiben a szomorú halál, mely által elveszi tőlünk azokat, kik előttünk legdrágábbak, legkedvesebbek voltak, s helyükbe lép a kedves elhunytaknak csak halvány emléke, mely életünket örök gyászba s a fájdalom mély sirjába temeti; de sir-dombja felett zöldel azon vigasztaló biztos remény, hogy halhatatlan lelkünk a földi salaktól megtisztulva, az örök üdv elnyerésére egykor méltó leend.

Ha kérdezzük, mi volt kedves halottunk szerető szülőinek: bizonyára igazat állítok, midőn azt mondom, hogy méltó örömiük, igaz büszkeségük. Mi volt nemzetiségének? Valódi disze, fényes gyöngye. Mi volt rokonkeblü barátainak? Drága kincse. Mi volt székely nemzetének, e törvényhatóságnak? Egyik legbecsültebb, legmunkásabb tisztviselője. Mi volt a nagy magyar birodalomnak? Kérdezzük meg a napba néző fellegeken felül emelkedő királyi sast: mi a légi élet? Kérdezzük meg a mérföldekre terjedő síkságon nyargaló állatkirályt: mi a puszta élet? Kérdezzük meg a nap hevét élvező, sűrű ködöket szerető, gyors paripáján száguldo vad beduint: mi a nomád élet? S ezen egyformán hangzó feleletet nyerjük: szabadság, szeretet!

Vallásos érzellemmel párosult szabadságszerető bajnoka volt szép hazájának kedves halottunk, kinek életén keresztül egy gondolata volt, ki egy nemes érzeményt táplált meleg kebelében, kit mindig egy magas vágy lelkesített a jóra való törekvésben: szabad magyar nemzet, szabad magyar birodalom. Ily kitünő, ily fényes erényekkel bíró fiut vesztettek a gondos, áldozatra kész szülők nemes halottunkban. Ily nemes szívű, páratlan, szerető testvért gyászol hozzá hasonló nemes lélekkel bíró jó testvére. Ily rokonkeblü barátot vesztettek az őt meleg érzellemmel ölelő barát-

ok. Ily buzgó lelki hazafit vesztett benne nemzetünk. Méltán lép el tehát a fájdalom keserű érzete; méltán hullatjuk mindnyájan fájdalmas könnyeinket fiatal nemes barátunk gyászos elhunytá felett.

De vajjon e rövid, küzdelmekkel és szenvedésekkel teljes földi élet után nem várhatjuk-e a vég nélküli boldogság elnyerését, hol fájdalomnak nem léteznek, hol az örök üdv honol?! Bizonyára várhatjuk. Ha csak e korlátolt világ határai közé volnánk lánczolva, miként felelhetnénk meg magas rendeltetésünknek? Hol és ki tűzné fel az erény díját a nemes tetteket gyakorlott ember homlokára, ha a sirban minden megszűnne?! Valóban itt a földön inkább csak arra vagyunk hivatva, hogy méltók legyünk a jövő boldogságra, mint arra, hogy boldogok legyünk. Bizonyára ott, hol a fájdalom megszűnik, hol a mindenek ura a jóknak az örök üdvöt elrendelte, ott lesz egy mindig tartó boldog élet, melyben elérjük magas rendeltetésünket, örök üdvösségünket.

Ezen erős, szent hit öntsön enyhítő balzsamot a kesergő nemes szülők, a bánatos, jó testvér, a szerető rokonok s a hű barátok vérző sebeire. Ezen szent hit tudata vigasztaljon keserű bánatunkban mindnyájunkat, hogy ott a szellemek honában egykor újból elválhatatlanul feltalálhatjuk egymást.

(Vége követk.)

Levelezés.

Papolecz, 1883. június 11.

Tek. szerkesztő ur!

A papoleczi dal-egylet folyó hó 10-én a Papolecz és Zágón között fekvő „Lahó” nevű csere-erdőben májálit, illetőleg júniálit rendezett.

A mult hét csupa előkészületekből állott; mindenki dagadó kebelrel és sovágó reménnyel nézett e mulatság elé. Hittük, hogy Jupiter pluvius talán könyörül s így talán egy pompás napot fogunk töltöni. Így telt el a hét. Már szombaton délután taraczk dörgései hirdették a következő nap rendkívüliségét és azt, hogy most már mulhatatlanul meglesz a „májális”, tehát mindenki álmában is töltse a jövő éjjet azzal, hogy mi fog holnap történni.

kitört rajta. Arcza biborpirban égett s izzó parázsként fénylő szemei idegenszerű kifejezéssel néztek rá.

— Ön nagyon beteg, kisasszony — szölt mély részvétellel az ifju. — Kérem, nyujtsa karját, majd haza vezetem.

A hölgy nem szölt semmit, gépiesen tévé kezét az ifju karjaiba s lassu, roskadozó léptekkel indult meg, azonban minden perczen sulyosabban nehezült az ifju karjára, majd meg a szép fej is az ifju vállára hanyatlott. Egy néhány lépés után kimerülve suttogá:

Üljünk le, nem bírom tovább, nagyon beteg vagyok.

E perczen egy ember közeledett feléjük. A Széki szolgája volt, kit a leány keresésére küldöttek ki. A szolga lihegve beszélt el, hogy az egész család kétségbe van esve a kisasszony kimaradása felett, a nagyságos asszony elájult, a nagyságos ur pedig mint egy örült futkos mindenfelé, leánya nevét kiabálva. Az ifju megrendeli a szolgának, hogy azonnal hozzon kocsi a kisasszony számára. Egy negyed óra telt bele, míg a kocsi megérkezett, mely idő alatt egyetlen szót sem váltottak. Ott ültek egymás mellett a gyepon; a beteg leánya öntudatlanul hajtá fejét az ifju vállára. A hölgyet ezután gyöngéden felhelyezték a kocsira s az ifju épen be akarta csukni annak ajtaját, midőn a hölgy kinyitá szemeit, ránézett s alig hallható hangon susogá:

— Köszönöm! ...

Az ifju megragadá a leányka kezét s melegen megcsókolta s a mint arczára nézett, úgy tetszett, hogy az még pirosabb lett.

(Folytatása következik.)

Június 10-én reggel korán már egy pár taraczkördülés jelezte azon nap ünnepélyességét, mit később több is követett. 9 órákor vonultunk ki ének és zeneszó mellett a csere-erdőbe. A rekkenő meleg, a tiszta ég — bár a hegyek tetején a felhők tornyosultak — nagy reményekre jogosítottak.

A zöld ágakkal bekerített mulatóhely bejáratán felül tölgyfalevélből ezen szó állott: „Májális.” A nagy körben két kis kör volt alkotva a tánczosok számára. A bekerített helytől pár lépésnyi távolságban egy tölgyfa oldalán egy falragaszon a következő felirat volt látható: „Halló világ! Bámuld és csodáld! Ily élvezetes olcsóság még nem létezett! Sakk a szédeltéseknek, mert csak egyletünk javára adhatjuk ily olcsón. Csupa ingyen annak, ki 100 lépés távolból életveszélyesen meglövi négy drága kakasunkat. Csak a löporért kell fizetni 5 krt előre” stb. Ezen felirat jelölte, mint később bebizonyult, a kakaslövészetre szánt tért.

A közönség a bevett szokástól nem tért el; csak délután kezdett tömegesen érkezni.

De alig hogy a mulatság kezdetét vette, már az első lassu csárdás végével, Jupiter pluvius is megeresztette csatornáit s amugy omlott a zápor, villámok cikáztak és az ég zengett. Félbeszakadt minden. Mindenki menekült a fák alá s máshova a szakadó zápor elől, de senki sem tért haza; azt várták, hogy az ég kiderül, mi nem sokára meg is történt.

Az eső elálltával egy pár taraczklovés és zeneszó jelzék, hogy nem ijedtünk meg az idén ugy is megszokott esőtől, tehát a mulatság tovább foly.

Mig a föld száradt, hogy lejtteni lehetesen rajta a csárdást, megkezdett a kakaslovészet. Egyik kakast számtalan lövés után egyik helybeli erdőör sebesítette meg. A másikra többen löttek, jelesen F. L. sepsiszentgyörgyi kereskedő 30—40-szer lött rá s habár hatszor vagy hétszer megsebesítette, mégsem volt képes azt elejteni. Mig a lövés történt ezen két kakasa, az idő lejárt; a más kettő életben maradt.

Mihelyt a föld egy kissé felszáradt, kezdetét vette a táncz is s folyt sokáig igen jó kedvvel, dacára annak, hogy az eső miatt képződött sár igen alkalmatlan volt a tánczosokra.

Sajnálattal kell még azt is megemlítenem, hogy a pénztárnál alkalmazott B. urat F. K. körjegyző és ifj. I. A. minden ok nélkül brutalisan megtámadták és tetteleg bántalmazták, mi az általános jó kedvre igen bénítólag hatott.

Azzal végzem soraimat, hogy adjon az Isten máskor jobb időt, de még inkább jobb erkölcsöket az emberekbe, hogy ily helyen is visszariasztó botrányt ne kövessenek el, egy községet ne compromittálnak s egy jótékonycélu egyletnek sirját ne ássák meg.

És ha megadta —

Punktum.

Mindenféle.

— Gr. Zichy Jenő és J. Péterffy József urak ünnepélyes fogadtatására a szükséges előkészületek már meg vannak téve s mikor e sorok napvilágot látnak, akkor már régen várt kedves vendégeinket körünkben üdvözölhetjük. Az ünnepélyek lefolyásáról jövő számunkban tüzetes leírást adunk.

— Br. Szentkeresztly Stephanie ő méltósága 10 trtot adományozott a kantai árvizkárosultak javára. Fogadja a nemes bárónő hálás köszönetünket. A gyűjtést rendező bizottság.

— A brassói „Magyar Dalkör” július 1-én K.-Vásárhelyre érkezik, hol ugyanazon nap hangversenyt fog rendezni. Reméljük, hogy a k.-vásárhelyi közművelődési egyesület, mely tudomásunk szerint ezen ügyben megkerestetett, mindent el fog követni, hogy vendégeink a lehető legnagyobb vendégszeretettel részesüljenek.

— **Közmunkások stricke-ja.** A tusnád-fürdő felé vezető útvonalon új utvágasok folynak megyei közmunkával. Közelebből a csikszentimreiek voltak odarendelve, kik a helyszínén mintegy 200-an egyszerre felmondták, azaz: megtagadták a közmunkát s fenyegetéssel léptek fel a jelenlevő bíró ellen. Azonban Sándor Gergely községi bíró tapintatos eljárásának sikerült a lázongókat lecsillapítani s mintegy két óra múlva a munkát újból tovább folytatni. A bujtogatók közül tudósítónk Bíró Józsefet, mint főmatadort említi fel, kit mint illet ajánlunk a bíróság ügyelmébe.

— **A gyergyói róm. kath. tanító-egylet** az országos tanitógyűlésre képviselőül Boga Bálint alfalvi felsőnépiskola igazgatót választotta.

— **Értesítés.** A csikmegyei polgári iskolában az 1882—83-ki tanévben az évi nyilvános vizsgálatok az intézet helyiségében következő sorrendben fognak megtartatni: Junius 26-án: I-ső osztály délelőtt 8 órától 12 óráig minden tantárgyból. Jun. 27-én: II-ik osztály délelőtt 8 órától 12 óráig minden tantárgyból, délután a III-ik osztály 2 órától 1/2 óráig minden tantárgyból. Jun. 29-én, délelőtt 8 órától 10 óráig: Magyar, német, francia szavalat, zongora és ének. Érdemsorozatok felolvasása. Halaadó Isten-tisztelet 10 órától 12 óráig: A női kézi munkák, rajzok, fogalmazványok a vizsgálat tartama alatt közszemlére lesznek kitéve. Tudnivalók. A polg. leányiskolában és bennlakással egybekötött „leánynevelő intézet“-ben az 1883/4-ki tanévben az I-ső, II-ik és III-ik osztály mellett a IV. osztály is megnyitattik. A beiratások és felvételi vizsgálatok f. évi szeptember 1-től szeptember 9-éig történnek. — Az előadások szeptember 10-én veszik kezdetüket. Az első osztályba szabályszerűen csak olyan leány léphet be: a) ki legalább a 9 évet betöltötte; b) kinek az elemi népiskola IV. osztálya számára előírt tantárgyakban eléendő jártassága van s ebbeli ismeretei a felvételi vizsgán igazolja. A II., III. és IV-ik osztályba felveendő minden oly leány, ki az I., illetve a II-ik és III-ik osztályt jó sikerrel bevégezte, koránál fogva ezen osztályba beillik és az ezen osztályba megkívántató előkészültséget, keresztlevele és iskolai bizonyítványa mellett, szintén felvételi vizsgán beigazolja. A beiratás, felvételi vizsgálat és tanítás díjmentes. A rendes tantárgyakon kívül ingyenes oktatást nyernek a növendékek a zongora- és francia nyelvtanításban is. A polgári leányiskolával egybekötött leánynevelő intézetbe bennlakó növendékek is vétetnek fel, kik a teljes ellátásért, nevelésért 10 óra előleges 15 frtnyi havi résztelekben évi 150 frtot fizetnek. A polgári leányiskola IV-ik osztályát végzett tanuló, ha szakiskolába kíván átmenni, átléphet: a) tanítónőképezdébe; b) kisdudóvő-képezdébe; c) ipar-tanítónő-képezdébe; d) felsőbb leányiskolába; e) női ipariskolába; f) női ipartanodába; g) az országos mintarajztanodába. Alkalmazhatja magát állami távirdai és nem kincstárilag kezelt postai hivatalhoz stb. — Kelt Csik-Szeredában, 1883. évi május hó 31-én. A z i g a z g a t ó s á g.

— **Értesítés.** A háromszéki „Erzsébet“ árvaleánynevelő-intézetben, a f. tanévi zár-vizsgálatok f. év június 27-én d. e. 8—12. óráig és d. u. 3 órától 6-ig fognak megtartatni. Miről az érdemes közönséget tiszteltetl értesítve, felkérjük, hogy becses megjelenésükkel szerencsétlenni szíveskedjenek. K.-Vásárhelyt, 1883. jun. 17-én. A z i s k o l a s z é k.

— **Öngyilkosság.** Földes Mária, zágoni földbirtokos Földes Miklós szép fiatal leánya, f. hó 13-án a szülői háznál öngyilkos módon vetett véget életének. A kedves kis leány halála a szülők és rokonoknál kétségbejítő fájdalmat s mindazok előtt — kik szeretetreméltó modorát és vig kedélyét ismertek — mély részvétet keltett. Hogy mi indíthatta a fiatal leánykát e kétségbeesett elhatározásra, nem lehet tudni. Sokan tiltott szerelemnek tulajdonítják. Temetése f. hó 15-én ment végbe általános részvétel mellett.

— **A csikmegyei szövézeti tanműhelyben**

a megyei ösztöndíjas tanoncokkal 1883-ik évi jun. hó 28-án az általuk 1883-ik ápríl hó 15-ike óta gyártott szötemények kiállításával egybekapcsolva tartandó kövívzés-gának sorrendje: Délelőtt 8 órától 10 óráig elméleti szövézet. Délelőtt 10 órától 12 óráig gyakorlati szövézet. Délután 2 órától 3 óráig elméleti szövézet. Délután 3 órától 4 óráig számtan. Délután 4 órától 5 óráig gyakorlati szövézet. Tudnivalók. A szövézeti tanműhelyben a jövő tanév 1883. évi szept. 1-én veszi kezdetét, — mívegből havi 8 trt élvezettel egybekapcsolt 20 megyei ösztöndíj elnyerésére ezennel pályázatnyit-tatik. — Folyamodhatnak Csikmegyéből olyan növendékek, kik az elemi 6 osztályt sikerrel bevégezték, s ezen tanműhelyben megkívántató előkészültséggel bírnak és ezt keresztlevelel, erkölcsi s iskolai bizonyítvánnyal igazolják. Csik-Szeredában, 1883. évi máj. hó 31. A z i g a z g a t ó s á g.

— **Gyó.-Szárhegyi Miklósi Antalnak** elhunytáról családja a következő gyászjelentést küldte szét: Gyó.-szárhegyi özv. Miklósi Antalné szülj. Pávai Vajna Vilma, s gyermekei Irén, Béla, Jenő és Viktor, gyó.-szentmiklósi Merza Kriszta özvegy, az elhunyt fi- és nővérei Miklós Ferenc, Miklós János, — Miklós Rebi férj: Lengyel Gergelyné, Távai Vajna János és neje Grosz Sarolta az elhunyt apósa és anyósa, ugy Vajna Viktor törvényszéki jegyző, Vajna Béla cs. k. főhadnagy és Vajna Kálmán az az elhunyt sógorai — a maguk és számos rokonai nevében szomorúan és fájdalmas szívvel jelentik, hogy gyó.-szárhegyi Miklósi Antal, a legjobb férj, gondos szerető apa, kitartó munkás tiszteltárs, igen jó testvér, kedves rokon, köztisztviselőben álló jó barát és érdemes közpolgár f. év és hó 7-én esti 7 órakor életének 47-ik s boldog házasságának 12-ik évében szívvelhűdésben hirtelen elhunyt. Béke legyen porai felett és üdv lelkének!

— **A szörös docskor.** Általános rossz szokás népünkél, hogy a kikészítetlen marhabőrt használják lábbeliül bocskornak s daczára több rendbeli megyei tilalomnak, az ilyen bocskort széltében árulják faluhelyen, sőt a csikszeredei piacon is. Oloszból, az igaz, de más részből tért nyújt arra, hogy az erdőkön legelő csordákból mindegyre egy-egy jóbőrű ökörnek találják meg a húsát és csontjait, a bőre pedig eltűnik nyomtalan. Valakik elhasználnák a meglehet, el is adják a bőrt bocskornak. A szegény káros pedig üti bittal a nyomát s megcsik, hogy ő maga is pénzen vásárol saját marhája bőréből egy pár bocskort, ki tudja, hányadik faluban. Közelebből a csikszögödi és csatószerdi erdőről tűnt el így egy-egy jó bőrű marha. Jó lenne, ha az'arra hivatott csatószerzi közegek több ellenőrzést fordítanának a nyers bocskor árulására s annak árulását, sőt használatát is keményen megtiltanák s a tilalmat ellen is öriznék. Különösen a csikszeredei városkapitány ur igen nagy szolgálatot tenne ha ügynek, ha az amolyan bocskorárulók árúját vagy egyszer konfiskálná. A fenevadak ugy is elég kárt okoznak nyárona marháinkban, biz az emberek vadjai ne tegyék azt. Történik néha olyan eset is, hogy az egész leölt marhát megtalálják az erdőn, csak egy pár bocskor hiányzik a bőréből, meg egy néhány font [rus] a javából. Az ilyen elég bizonyosság arra, hogy az egész marhát csak egy pár bocskorért ölte le a hegyi tolvaj, mely — fájdalom! — nálunk is elég van. Vesszen el tehát népünk lábáról a szörös bocskor!

— **A mint lapunknak írják,** a napokban több vidéken erős jégeső pusztított, mely kisebb-nagyobb károkat okozott. A legtöbbet szenvedett Albis, Mátisfalva.

— **Székelv fufang.** Egyik háromszéki községben egy székelv gazdának volt egy darab vízmocsáros helye, melynek semmi hasznát sem tudta venni, mivel évenként több rendben elöntötte a víz s tudni rajta pedig annál kevésbé lehetett. A ravasz székelv következő elmés módon szabadult meg földjétől. Sötét éjszakákon a föld egy bizonyos pontján szalmát gyújtott meg s alattomban azon hirt ereszté szélnek, hogy ott roppant kincs van elásva s az gyul fel. Faluban sokan hitelt adtak ezen hírnak s egy ember — kinek szenvedélye volt a kincskeresés — elhatározta, hogy személyes meg-

győződést fog szerezni a dologról. Eljött Szentgyörgy napja, midőn a néphit szerint a föld gyomrában levő kincsek fel szoktak gyulni. A toronyóra 12-öt üt, s emberünk lesben áll s csakugyan a földből láng tört ki. Másnap emberünk siet a tulajdonoshoz s hosszú alku után jó árban megveszi a földet s azóta éjjel-nappal turja a földet, még eddig nem találta meg a kincset, de erős reméye van, hogy előbb-utóbb rá fog találni.

— **Solnay Sándor ügyvéd** ur Csik-Szt.-Mártonról annak a kijelentésére kért fel, hogy a lapunk f. évi 38-ik számában közölt „halálozás“ című közleményt nem ő írta, sem nem közölte; mit az illetők és az ő megnyugtására szívesen kijelentünk.

— **A néma tanu.** (Beküldött.) Helybeli B. J. törvényszéki díjnok, M. J. kovácsmester, Sz. K. és J. M. közeli szomszédok. B. J.-nak van (vagy már csak volt) egy pesztra hölgye, név szerint M. T. Ezen diszes hölgy korára nézve 14—15 éves, nagysága 3 és 1/2 láb lehet; máskülönbön tele szívvel, szerellemmel, a kocsisok utáni epedő vágygallyal és kommunikus elvekkel. M. J.-nak szintén van egy fia, a ki gutaütés következtében nem beszél, de lát, hall, érez s úgy látszik, hogy gondolkozik is. M. T. ezen hónap 13-án krumpit tisztogatott gazdájá pincejében s a homályos magányban azon világos eszméje támadt, hogy a pincében teletöltött hombárból kommunikus elvek szerint juttatni kell annak is, a kinek nincs; már pedig jól értesülése szerint Sz. K.-nének és J. M.-nak nincs; illő tehát, hogy első sorban ezek részesüljenek abból. A hombárban rozs volt. Némely terv kivételére legalkalmasabb az éj homálya, ezek közé tartozott a T.-kéé is. T.-ke tehát megvárta az éj homályát, magához eszelte a pinceze kulcsát s míg gazdájá vacsoraközben a bekövetkező jégveréssel szemben azzal vigasztalta magát, hogy a hombár kiállja még az évi szükségletet, addig T.-ke egy vékony rozssal megcsorbitotta a kálkust, elvitte Sz. K.-né és J. M. közös udvarára s ott hagyta, hogy a melyik hamarabb megtalálja, azé legyen ezen Isten áldása. Sz. K.-né megszokta nézni a csillagok járását, nem azért, mintha észleleteit az asztronomusok számára feljegyezné, hanem csak ezért, hogy a holnap időjárását megtudja. Ilyen ártatlan szándékkal lépett ki 13-án este is szobájából, midőn nagy meglepetésére ajtája előtt az Isten áldásának tavalyi maradékát szálba kötve megpillantotta. Ott hagyni nem merte, mert félt, hogy a mint jött, ugy nyomtalanul el is fog tűnni; tehát pártfogása alá vette s beemelte szobájába. B. J. is szokott foglalkozni asztronomiával, ő is kinézett a ház fedele alól s a mint a magasba bámulna, cipője talpa alatt érzi, hogy ott nem flaszter, hanem valami egyéb hulladék van. Ő is lehajlik, markolász a földön s arról győződik meg, hogy a flaszter rozsmagot termelt naplemenét óta. Vizsgál, nyomoz s megtudja, hogy T.-ke könynyitit a hombár terhét; de hogy ezen terhét hova szokta lerakni, azt — bár sejtette — nem tudhatta meg. Másnap híre futott az utczában ezen rendkívüli eseménynek, káros investigált, gyanúsítottak mosakodtak, apelláltak, a szomszedság zajongott, a szegény guttaított M. P. pedig hallgatott s csinálta a néma jeleket; hanem nem volt colex, a minek alapján megérthető lett volna. Ő tehát eltámpáskodott, keresett valahol egy darab krétát s avval ezt írta a szoba padlására: „Sz. K.-né a rozst az udvaron a dézsába rejtette.“ Nosza kapott ezen káros, kaptak a részvevő szomszédok s ime: az irás szavai igazat mondanak. P. barátunk ettől kezdve lenézi a beszélő emberiséget. Még csak az nincs kiderítve, hogy a roz voltaképen Sz. K.-nének vagy J. M.-nak volt-e szánva; hanem ezt is kideríti nemskára valamely hallgató vizsgálóbíró.

— **A korcsmai hitel korlátozása.** Az uzso-ratörvény a korcsmai hitel korlátozását illetőleg tudvalevőleg külön fejezetben intézkedik. Elf. 26. §-a a legszigorubban rendeli el, hogy az uzso-ratörvény 26—27. §-a a községekben évenként kihirdetessenek, minden korcsmában kávéházban, pálinkamérésben és italelással foglalkozó kereskedésben kifüggesztessenek. E célból e fejezet intézkedései az országban divó 6 nyelven fali naptár alakban jelentek meg és 30 krért, kemény táblára vonva 50 krért kaphatók. Figyelmeztetjük az italmérésztizőket, hogy e törvény július 1-én lép életbe s akkor 50 frtig terjedhető bírsággal (26. §.) lesz büntetendő az, kinek helyiségében e törvény kifüggesztve nincs. Kapható minden könyvkereskedésben és könyvtőlél,

Budapesten pedig Tetty Nándor és társa könyvkereskedésben.

— **Megjelent az 1883: XXX. törvény-cikk a középiskolákról és azok tanárainak képesítéséről.** Kapható Budapesten a Tetty-féle könyvkiadó hivatalnál. Ára 40 kr.

— **Egy 2—4 gymn. vagy felsőnépiskolai osztályt végzett** fu Kézdí-Vásárhelyt Szabó Albert könyvnyomdájában tanulónak felvétetik.

Nyilatkozat.

A kézdívásárhelyi, kaszinónak folyó hó 16-án tartott bizottsági gyűlésében, midőn a megrendelendő lapok ügye került szönyegre, Baló László és Erdélyi Károly urak indítványozták, hogy lapunk jövőre ne rendeltessék meg, mivel szerkesztőségünk a felsőnépiskolai gondnokság által nem régebben beadott köszönetnyilvánítás közlését megtagadta. Az indítvány természetesen megbukott; a gyűlés elfogulatlanabb, felvilágosodottabb része egyhangulag elvetette.

Mindenkinek jogában van indítványt tenni s lehet az okos is, badar is, a szerint, a mint kinek-kinek műveltségi állapota vagy érzelmei hozzák magukkal; mi tehát, jól ismerve ezen urak felhevülésének okát, nem nagy súlyt fektetünk rá, s nem ezen urakkal, hanem a nagy közönséggel szemben, mely lapunk eljárásának jogos bírálója s mely ezen ügyről tévesen informáltatott, kötelességünknek ismerjük a tényállást a következőkben előadni.

Erdélyi Károly ur beküldött hozzánk egy cikket, melyben a felsőnépiskolai gondnokság köszönetet szavaz Dr. Cs. K. urnak iskolai czélra tett adományáért. Mi ezen cikket visszaküldöttük, mivel abban Erdélyi ur részéről maliciát láttunk. A felső népiskolát érdeklő közlemények nagy része eddig, lapunk elkerülésével, a sepsiszentgyörgyi hírlapokban lettek közölve, s Erdélyi ur szívesességéből csak ez az egy került hozzánk, melyben egy oly embert kellett megdicsérni, ki lapunk iránt minden időben legnagyobb rosszakaratot tanusított. Erdélyi ur a mi rovásunkra akart mulatni. Bizonyára egy néhány kedélyes pillanatot szerzett volna neki azon következetlenség, hogy lapunk most dicséneket zengjen arról kiről nem régebben is igen éles kifejezésekben nyilatkozott. Erdélyi ur nagyon elmés férfi, de ezuttal terve — daczára, hogy a „neveléstgy“-et használta fel czégnél — mégsem sikerült.

Mi egy Erdélyi urhoz intézett magánlevélben megírtuk indokainkat s elnézést kértünk, hogy ezen egyetlen kérdésben nem lehattunk az iskolai gondnokság szolgálatára; mégis Erdélyi ur és az ő méltó társa, Baló László ur, jónak látta ezen ügyet még az olvasó-egylet gyűlésébe is behurcolni, mintha bizony a kézdívásárhelyi kaszinó arra volna hivatva, hogy egy néhány elégtelen ember képzelt sérelmeit elégtételt szolgáltatson. Az iskolai gondnokság ügyei nem tartoznak a kaszinóhoz, mert az nem csak az önké, hanem e város összes intelligenciájáé, s mint ilyen, partikuláris érdekeket nem szolgálhat. S hogy olvasó-egyletünk helyesen fogta fel hivatását, mi sem bizonyítja oly szépen, mint az, hogy az önké badar indítványát egyszerűen elvetette.

Önök azt hozták fel, hogy egy olyan lap, mely a tanügyet nem támogatja, nem érdemi meg, hogy az olvasó-egylet asztalán helyet foglaljon.

Ha önök, tisztelt uraim, figyelemmel kísérték lapunk életét, meggyőződhettek, hogy mi minden jó ügyet a legmelegebben karoltunk fel s nem csak irtunk, de hasznuk volt, tettünk is. S mit tettek önök, kik oly merész ítéletet mondanak felettünk? A társadalom csak annyit jegyzett fel önokről, hogy élnek.

Még csak annyit kívánunk megjegyezni, hogy ha önöknek nem csupán kenyérkereset, de némi nemes ambíció vezette szép és magasztos pályájukra, tudhatnák, hogy a tanítóknak nem az a hivatása, hogy sötét szellemeként bolyongják be a társadalmat s mindenütt az egyenetlenkedés és viszály magvait hintsék el, hanem az, hogy jó példával elől járva, a surlódásokat kiegyenlítsék s úgy szólva, jótékony békítő szellemei legyenek a társadalomnak.

Szerkesztői izenetek.

Punktum K.-Vásárhely. Becses közleménye a jövő számban jöni fog. Igen köszönjük. Sz. L. Zabola. A jövő számban. Kérjük jövőre is a szíves közreműködést. Bíró Sándor urnak Brassó. Kaptak-e levelemet?

Piaczi árak		Kézdí-Vásár-hely		Csik-Szereda		Gy.-Szt-Miklós	
		jun. 18.	frt	kr	jun. 17.	frt	kr
Hécteliter	Buza) tiszta	7	40	7	25	8	—
	) elegy	5	—	—	—	6	—
	Rozs) tiszta	4	50	4	75	6	50
	) elegy	—	—	—	—	5	50
	Árpa) tiszta	4	—	4	75	6	—
	) elegy	—	—	—	—	5	—
	Zab	2	75	2	50	3	—
	Törökbuza	5	—	6	—	7	—
	Kása) köles	10	—	10	—	9	—
	) árpa	—	—	—	—	—	—
Kilogr.	Borsó	6	—	5	—	5	—
	Lencse	10	—	—	—	—	—
	Fuszulyka	6	—	7	—	5	25
	Lenmag	—	—	10	—	9	50
	Kendermag	—	—	—	—	4	—
	Bükköny	—	—	4	25	—	—
	Pityóka	1	60	1	50	1	50
	Marhahus	—	40	—	36	—	34
	Disznóhus	—	44	—	44	—	48
	Juh-hus	—	24	—	—	—	24
Darab	Szalona	—	80	—	80	—	70
	Fagygyu	—	32	—	—	—	42
	Malacz	1	50	1	—	—	90
	Lud	1	—	1	—	—	75
	Bárány) fehér	—	—	2	—	1	83
	) fekete	—	—	2	20	2	33
	Egy pár csirke	—	60	—	40	—	45
	10 tojás	—	15	—	15	—	13

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén.

junius 20-án.

Magyar aranyjárdék	120.30
Magyar vasúti kölesön	137.50
M. keleti vasúti államkötv. I. kibocs.	91.50
M. keleti vasúti államkötv. II. kibocs.	112.75
M. keleti vasúti államkötv. évi 1876	98.75
Magyar földtehermentesítési kötvény	99.75
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	98.50
Temes-bánati földteherm. kötvény	99. —
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	97.50
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	99. —
Magyar szőlődézma-váltási kötvény	97. —
Magyar nyerevény-sorsjegy kölesön	97.50
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	114.50
Osztrák járadék papirban	116. —
Osztrák járadék aranyban	78.50
1860. államsorsjegyek	79. —
Osztrák-magyar bankrészvény	135. —
Magyar hitelbank-részvény	840. —
Osztrák hitelintézet-részvény	303.25
Cs. és kir. arany	5.67
20 frankos arany	9.52
Német birodalmi márka	58.45
London (2 havi váltókért)	120. —
Magyar papírjárdék	87.05

A szebeni kis lutri.

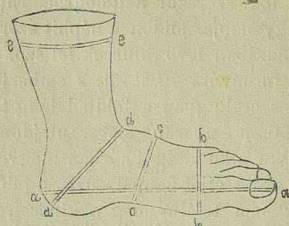
Huzás junius 13-án.

62. 28. 9. 58. 87.

Felelős szerkesztők:
T. Nagy Imre, Dr. Káldédy Ferencz,
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

MAGYAR VÖRÖS-KERESZT- EGYLET sorsjegyek.

ÉVENKINT 3 SORSOLÁS.

Alattirt tisztelettel hozza a n. érd. közönség szíves tudomására, miszerint számos segédszemélyzet- és szakértő szabályszerű ellátott műhelyében a korigényeihez méltóan, a legújabb divatu

női és férfi-czipők,

valamint **CSIZMÁK**, egyszerű diszbőr- vagy lasztingból kívánat szerint a legelőnyösebb árak mellett pontosan készíttetnek.

Vidéki megrendelések a levél vételtől számítandó 48 óra alatt, a feunt jelzett módon vett mérték beküldése után, postai utánvét mellett eszközöl- tetnek.

Közvetlen gyárakkal levén össze köttetése, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy készítményem jóság és jutányosság, valamint csinoság tekintetében a külföldi gyártmányokkal a versenyt bátran kiállja.

A hazai ipar fejlesztése levén czé- lom, buzdít azon remény, hogy a n. érd. közönség czélom további eléréséhez és felvirágoztatásához becses pártfogásával járulni kegyes leend.

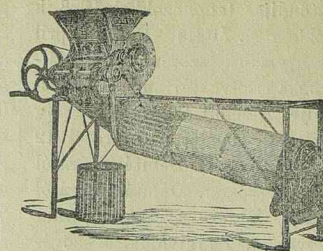
Hazafias tisztelettel

Ifj. Geringer Ferencz,

bőrkereskedő

Gyergyó-Szt.-Miklóson.

10-7

Brogle József

gazdasági gép-
és rostalemezgyára
BUDABESTEN

(külső vácozi ut)

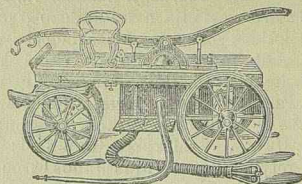
ajánlja elsőrendű gyártmányait, u. m.:

konkolyválasztó (Trieuröket) szelelővei és a nélkül;
nemzeti rostákat kettős működéssel (Schmid-féle szabadalom);
Backer-rendszerű szelelő rostákat;
tengeri (kukoricza) morzsolókat és csöves tengeri-darájokat;
eséplő készleteket; eséplőgép-szítákat; vetőgépeket; malmok-
kat és malom-berendezéseket, valamint lyukasított lemeze-
ket malmok, méhészeti és egyébbb technikai czélokra.

Teljes árjegyzék ingyen és bérmentve.

GYÁRI RAKTÁR és FÜÜGYNÖKSÉG:

WASS és RIEMER uraknál **SZÉKELY-UDVARHELYT.**

Hivatkozással a fenti hirdetésre, van szerencsénk a n. érd. közönség tudomására hozni, hogy mi alólítottak nevezett czég részére minden, a gazdaság terén szükségeltető **gépekre és eszközökre** rendelményeket elvállalunk; nem különben ajánljuk saját raktárunkból kisebb és nagyobb községi és **tűzoltó-feeskendők**, továbbá közönséges **hegyes és henger-fuvókat**, jutányos árak mellett.

Végül **harang-átöntést**, valamint **uj harangok és gőzeséplők** beszerzését **5 évi jótállásra, részlet fizetés** mellett eszközöljük.

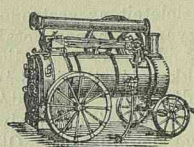
Dusan berendezett **vas-, szerszám- és konyhaeszköz-raktárunkat** a n. érd. közönség pártolására ajánlv, kérjük becses megbízásait.

6-30

Kiváló tisztelettel

WASS és RIEMER

gazdasági gépraktára, vaskereskedése.

RANSOMES, HEAD és JEFFERIES

FÜÜGYNÖKE

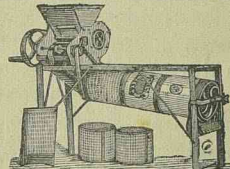
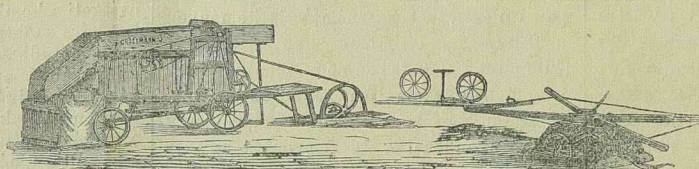
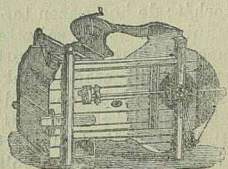
Grossmann J.

BUDAPESTEN.

GROSSMANN és RAUSCHENBACH

ELSŐ MAGYAR GAZDASÁGI GÉPGYÁRA BUDAPESTEN.

Szíves megkeresés- vagy gyártelepünk meglátogatására tisztelettel kéretik.

Évenként 3 sorsolás.

Évenként 3 sorsolás.

Legközelebbi huzás f. évi július 1-én.

Ezen huzásban **főnyeremény 50.000 forint.** Továbbá 1 nyeremény á 5000 frt, 4 nyeremény á 1000 frt, 10 nyeremény á 500 frt, 25 nyere-
mény á 100 frt, 30 nyeremény á 50 frt, 52 nyeremény á 25 frt.

A nyeremény-sorsoláson kívül **törlesztési sorsolás** is történik; min-
den a törlesztési sorsolásban a legkisebb nyereménnyel huzott sorsjegy
tovább játszik a főnyereményre.

Ezen sorsjegyek a napi árfolyam szerint kaphatók a

Pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzletében

Budapest, Dorottya-utca 1. sz.

valamint minden bank- és váltóháznál az országban.